

Maqueta del projecte per al Carme.

La necessitat de recuperar el temps perdut és inexcusable i el PSOE pretén que la construcció de dos edificis al barri del Carme siga imminent, que encete una nova fase en la política urbanística municipal, reduïda fins ara a la rehabilitació d'habitatges. Els dos nous edificis, un ubicat entre el carrer Dalt i el carrer de Soguers, i l'altre entre els carrers de Fos i Mirto, amb un total de 111 vivendes, centren, ara per ara, el debat entre el grups municipals, d'una banda, i entre l'associació de veïns del Carme i el polítics, d'una altra.

No obstant això, el veritable debat rau en com serà el Pla Especial de Reforma Interior (PERI), que s'està elaborant i que haurà de substituir el primer pla que s'havia d'executar al Carme. Si la construcció dels dos blocs de vivendes s'ha d'ajornar fins que s'aprove el PERI, o si el PERI s'ha d'adequar als edificis, és la qüestió que ha presidit les comissions d'urbanisme durant les últimes setmanes. A més, quan aquest número d'EL TEMPS siga al mercat, el ple de l'ajuntament de València ja s'haurà pronunciat sobre la construcció o no dels nous edificis per part de l'empresa Actuaciones Urbanas Municipales SA, AUMSA, i sobre si es manté o no l'edificabilitat.

Esponjar el barri

El cúmul de contradiccions que ha presidit el procés que implicarà el pas de la rehabilitació a la construcció no ha acabat. Els arquitectes que redacten el PERI que ha de dissenyar el Carme del futur, Fernando Gaja i Anto-

EL PSOE ESTUDIA EL PROJECTE QUE HA DE REHABILITAR EL BARRI

Déu salve el Carme

La política urbanística al barri del Carme ha estat poc més que nul·la. Els plans hi eren, però la falta de voluntat els ha fet inviables i, per això, ara se'n debaten uns de nous que, potser, són l'última possibilitat de salvar el Carme.

Remei Blasco

Deu anys d'ajuntaments democràtics, ara commemorats a ritme de bombo i platerets, han servit de ben poc al centre històric de València, en general, i al barri del Carme, en particular. S'ha exportat el Carme com a seu d'una «moguda valenciana», repe-

tidament publicitada, però no s'ha exportat el que hauria avergonyit a més d'un polític valencià: un barri que, després d'una dècada de poder municipal democràtic, no ha fet més que empitjorar, a l'espera que les autoritats competents executaren uns plans de rehabilitació que el PSOE va aprovar durant la primera legislatura i que mai han vist la llum verda.

Primavera

NOVETATS en LLIBRES

<p>edicions 62 s/a</p>	 <p>Editorial Laia</p>
<p>EN EL COR DE LES TENEBRES Joseph Conrad Llibres a mà, 74. 152 pàgines. Aquesta novel·la, que va inspirar la pel·lícula de Francis F. Coppola, <i>Apocalypse Now</i>, és un reial apassionat sobre la condició humana i una crítica implacable al colonialisme.</p>	<p>ESMORZAR DE CAMPIONS Kurt Vonnegut El Mirall i El temps. Aquesta és la història de la trobada de dos homes blancs, bastant vells, solitaris i magres en un planeta que s'estava morint ràpidament.</p>
<p>Edicions BROMERA</p>	<p>EDITORIAL EMPÚRIES</p>
<p>EL SUPERVIVENT Barry Faville Col·lecció Espurna, 2. Aventures, amor i suspens en un futur postnuclear.</p>	<p>ALFABET Josep Palàcios Col·lecció Narrativa, 7 A mig camí entre Poe i Borges. 26 relats inquietants que consagren un gran escriptor. Un llibre extraordinari que els lectors informats esperen de la temps.</p>
<p> GREGAL LLIBRES consorci d'editors valencians s.a.</p>	<p> LA GALERA, S. A., EDITORIAL</p>
<p>BLUES Maria Fullana Gregal Poesia, 22. Premi Beniarjó, 1988</p>	<p>EL GILBERT I LES LÍNIES Ma. Àngels Gardella Il·lustracions de J. A. Poch. La segona edició d'una novel·la ben original que va figurar a la llista d'honor de l'IBBY a Tokio.</p>
<p> EDITORIAL TRES I QUATRE</p>	<p> curial</p>
<p>CIUTADÀ 00000000001 Guillem Viladot «Narratives 3 i 4», 10; sèrie «Les Talúries», 2. Un llibre redactat a les acaballes del franquisme, d'un contingut viu i actual.</p>	<p>ONOMASTICON CATALONIAE Dirigit per Joan Coromines Vol. I: <i>Toponímia antiga de les Illes Balears</i>. A cura de Joan Coromines i J. Mascaró Passarius. Recull de tots els noms de lloc i de persona antics i moderns, emprats en el domini lingüístic català.</p>
<p> Edicions Proa</p>	<p> UNIVERSITAT DE VALÈNCIA</p>
<p>POESIES Ramon Llull Biblioteca Universitària 8. 128 pàgs. i 1.800 ptes.</p>	<p>CATALÀ COL·LOQUIAL Lluís Payrató Biblioteca lingüística catalana. Aspectes de l'ús corrent de la llengua catalana.</p>

nio Ferrer, tot i haver estat nomenats pel grup municipal socialista, no són partidaris d'aixecar els edificis del carrer de Dalt i del carrer de Mirto, que conformarien una illa de cases amb una plaça interior, i, com a alternativa, proposen que no s'edifique i que es faça una gran plaça oberta. És a dir, alguns grups de l'oposició comparteixen la mateixa idea que els arquitectes, mentre el PSOE vota a favor de l'edificació immediata.

L'actuació que proposen Gaja i Ferrer s'emmarca en la filosofia urbanística de l'esponjament, consistent a buidar trames urbanes, que és la línia bàsica del nou PERI. Aquest esponjament, però, segons David Hammerstein, de l'associació de veïns del Carme, «pot fer que entre 250 i 300 veïns es queden sense vivenda. Més que buidar la trama urbana el que fan és un formatge Emmental, on, només els forats són per als veïns». A més —continua Hammerstein— «les noves vivendes tenen una importància vital per al Carme perquè després de 30 anys de fugida massiva de veïns és bo que arriben 111 famílies. El mercat de Mossèn Sorell podria sobreviure i hi hauria una reactivació econòmica de la zona».

El Partit Popular i Unió Valenciana veuen amb bons ulls que es buide la trama urbana perquè això pot millorar la infraestructura viària, les condicions higièniques i pot incrementar els espais oberts, places i jardins. Tant populars com unionistes són favorables a no construir res fins que estiga aprovat el Pla Especial de Reforma Interior del Carme. El PSOE i EU-UPV voldrien que les obres comencaren el més aviat possible, mentre el CDS prefereix no pronunciar-se fins que els arquitectes estudien si el PERI i l'illa de cases són compatibles o no. Si finalment la proposta del PSOE arriba a bon terme, el Carme tindrà, d'ací a any i mig, una illa de cases nova, la primera després de deu anys de gestió municipal democràtica i que serà finançada gràcies a un préstec de la Conselleria d'Obres Públiques i Transports (COPUT).

Altament, no serà fins que s'aprove el PERI que es podrà dur a terme cap iniciativa al Carme.

Plataforma de rehabilitació

La falta d'una política decidida per part de l'Ajuntament de València ha fet que els promotors i constructors privats no hagen demostrat el més mínim interès per a invertir al centre històric. Ara, però, tots els grups municipals pensen que quan la iniciativa

La falta dels instruments necessaris per al desenvolupament dels projectes els ha fet inviables.

privada tinga damunt la taula un projecte viable, presentat per l'administració municipal, tot serà més fàcil. Amb aquesta idea al cap són molts els que creuen que la millor manera de dur a terme una actuació urbanística consensuada seria crear una taula de rehabilitació, on participaren l'administració local i autonòmica, la iniciativa privada i l'associació de veïns.

No s'ha d'oblidar, però, que les diferents posicions, si bé tenen en comú el voler recuperar el barri del Carme, discrepen en el procediment. De moment, l'associació de veïns ja ha dit que s'oposarà a un projecte que deixa sense casa a 300 veïns perquè el dret de permanència al barri és indefugible. David Hammerstein diu que «el Carme ha de ser un barri heterogeni, però sempre i que es respecte el dret de permanència. Si no és així, estarem canviant la composició social i volent fer un altre barri».

Els punts de discòrdia, doncs, superen els de consens i, ara, només cal esperar que si veritablement tots tenen com a objectiu prioritari salvar el barri del Carme de la desaparició, l'estira i arronsa siga el més favorable possible per a recuperar un enclavament en fase terminal.

Una causa perduda

En un intent de justificar per què l'administració municipal ha deixat de la mà de Déu el Carme, el partit socialista, que governa l'Ajuntament de València des de 1979, si bé amb una correlació de forces diferent, addueix que els primers projectes urbanístics eren massa conservacionistes i ambiciosos. El cert, però, és que la falta dels instruments necessaris per a desenvolupar-los els ha fet inviables. Durant els dos primers períodes d'ajuntaments

democràtics el PSOE ha tingut majoria absoluta i no és fins les eleccions de 1987 que passa a tenir una minoria majoritària i, per tant, l'argument que la dreta ha obstruït la seua acció política, vàlid en altres casos, no ho és en el cas del barri del Carme.

Respecte a la política de l'ex-regidor delegat d'urbanisme, Fernando Puente, orientada a substituir el PERI de la primera legislatura donat el seu caràcter conservacionista i rígid, tant l'associació de veïns del Carme com el grup municipal d'Esquerra Unida Unitat del Poble Valencià (EU-UPV) tenen molt a dir.

David Hammerstein, vocal de la junta municipal de districte i impulsor de la plataforma Salvem el Centre Històric, assegura que «els primers plans eren susceptibles de ser millorats en alguns aspectes, però que globalment eren més progressistes que els que redacten ara els arquitectes Fernando Gaja i Antonio Ferrer. El qualificatiu d'ambició no és més que una coartada per autojustificar-se. Perquè quan no s'inverteix ni una pesseta, ni es crea la infraestructura administrativa-burocràtica necessària, ni s'aplica la disciplina urbanística vigent, l'única cosa certa és que la voluntat política per a recuperar el centre històric és nul·la».

D'opinió semblant és la regidora d'EU-UPV, Carmen Arjona, quan assenyalava que «el problema no és que el PERI fora maximalista, sinó que no hi ha hagut cap actuació per part de l'Ajuntament. En primer lloc per a fer possible l'execució dels plans i, en segon lloc, per a aplicar la disciplina urbanística».

El regidor delegat d'urbanisme, Miguel Albuixech, reconeix que «les actuacions han estat insuficients, però

el barri està en millors condicions que fa 10 anys. Sempre falten diners i l'Ajuntament no ha pogut finançar una actuació global al Carme». Això contrasta amb l'opinió dels regidors de centre-dreta, que coincideixen, malgrat no estar d'acord amb el PERI inicial, a catalogar de desastrosos els deu anys de gestió urbanística socialista al Carme.

Per a José Luis Olivas, del Partit Popular, cal parlar de «fracàs estrepitos», mentre Tàrsilo Piles, d'Unió Valenciana, diu que «el PSOE ha acabat d'enfonsar el centre històric». Fermín Artagoitia, del Centre Democràtic i Social, confia que «el pacte signat amb els socialistes que va permetre a Clementina Ródenas ser alcaldessa de València, tinga una repercussió positiva en la rehabilitació del Carme».

Mentre a l'Ajuntament de València analitzen l'avanprojecte del nou pla del Carme, els veïns exigeixen, i així ho posen en moltes de les seues façanes, que la construcció de vivendes comence ja. És l'últim intent desesperat perquè el Carme no acabe sent, lamentablement, una causa perduda. És un intent, també, per a frenar l'especulació. Una especulació que, en la pràctica, es tradueix, per exemple, en com els propietaris d'un edifici modernista que el primer PERI preveia conservar, han presentat una ruïna tècnica (aquesta maniobra es pot fer quan el cost de la rehabilitació és superior al 50 per cent del valor real de l'edifici) a l'Ajuntament, davant l'estupefacció dels veïns que, òbviament, també han sol·licitat un informe contrari a la ruïna tècnica.

Ara, és l'ajuntament qui té les competències per a pronunciar-se sobre aquesta anècdota especulativa i és qui té, també, la possibilitat de salvar el Carme. □